

Enkele reactie op onze voorstelling Radio Stressweg van 22 december 2017 in NTGent Arca:

'Gisteren naar de presentatie van "De stressweg" gegaan, een creatieve voorstelling van een brochure van De Zuidpoort, een vereniging waar armen het woord nemen. In samenwerking met Leerpunt Gent. De brochure gaat over de relaties tussen hulpverleners en hulpvragers, machtsverhoudingen, begrip en vooral de vraag om tijd te maken in de doorholeconomie van het hedendaagse sociaal werk in OCMW's en CAW's. Heel veel van geleerd, zeker over hoe je op een creatieve manier aan politiserend en structureel sociaal werk kunt doen; twee methodes die niet hetzelfde zijn. Het werd voorgesteld als theater, terwijl het dat -volgens mij- niet echt was. En dat hoeft het niet te zijn om verdomd sterk te zijn. Het is misschien slechts mijn bescheiden indruk maar samen met de manier waarop "Jong Gent in Actie" te werk gaat, kunnen het opbouwwerk en jeugdwelzijnswerk in Gent daar veel van leren! Ik geef niet graag "goede voorbeelden" aan maar dit is er een Steven De Zuidpoort.'

Pascale Debruyne (Pascal Debruyne is postdoctoraal onderzoeker aan de UGent, vakgroep Conflict & Development Studies (Faculteit Politieke en Sociale Wetenschappen). Hij is voorzitter van vzw Uit De Marge, Samenlevingsopbouw Gent vzw en beleidsmedewerker integratie bij Vluchtelingenwerk Vlaanderen)

*'U en uw team hebben mij kunnen raken.
De boodschap is mooi in beeld gebracht.*

Een project om mee naar buiten te komen naar de maatschappij. Hulpverleners, herkennen de situaties, zij willen zorg dragen.

Alleen draait het in veel sociale organisaties om kwantiteit in de plaats van kwaliteit.

Cliënten worden dossiers (nummers). Er moet meer geregistreerd worden om alles aan te tonen, om subsidies te bekomen en er moet snel resultaat zijn, hierdoor vallen de meest kwetsbaren uit de boot. Het brede publiek bereiken in onze geïndividualiseerde samenleving met deze noodkreet en het beleid...

Er blijven in geloven. Jullie zijn goed bezig!’

Miranda De Greef (student sociaal werk)

‘Ik was ontroerd door de voorstelling. De echte puurheid was aanwezig. Het moment waarop iedereen zich gewoon toonde, zonder woorden, met enkel wat live muziek als vulling van de ruimte, vond ik bijzonder krachtig. Ikzelf zit momenteel in een turbulente periode van mijn leven. Mijn partner verlaat mij voor iemand anders. We hebben samen 4 kindjes. Ik was 3 jaar thuis voor de zorg voor mijn gezin. Ik ben maatschappelijk werker van opleiding, en werkte jaren bij Cador, een oriënteringsdienst van VDAB, voor GTB. Het omgaan met de mensen, heeft altijd gewrongen aan mijn binnenkant, aan mijn hart. Ik heb ook gemerkt hoe doorheen de jaren dat ik daar werkte de klemtoon verschoof van “helpen” naar “controle” en zoveel mogelijk dossiers doen (want de dienst werd betaald per dossier, toen in onderaanneming van VDAB). De werkdruk was zeer hoog. De getuigenis van Sill, deed mij daarom ook veel. Het is zo terecht wat jullie duidelijk zeggen in het boek “De StressWeg”. Echt luisteren naar de unieke mens die voor jou zit, tijd kunnen krijgen hiervoor, maakt of de persoon het gebeuren ook echt aanvoelt als ‘hulp’ en geholpen worden. Ik kan jullie dus alleen maar met heel mijn Zijn aanmoedigen in wat jullie proberen duidelijk te maken aan de buitenwereld, de politici, de hulpverlening.

*Jullie werking heel genegen,
jouw inzet en energie is voelbaar,
jullie doen het water in de goeie richting bewegen,
zoals een steen bewust neergelegd wordt in de rivier... ☐*

ik moedig jullie, en jou, aan met heel mijn hart en geef je mijn dankbaarheid voor iets goed te realiseren, het komt velen ten goede!’

Kathleen

‘Wat ik ervan vond? Schitterend! Het was meer dan een radio-uitzending, want er was zoveel

te zien. Al die gelaatsuitdrukkingen bijvoorbeeld. Bijzonder vond ik de dankbaarheid tegenover hulpverleners die je juist niet in de steek laten! Ook de boodschap van Sil dat het net de verbondenheid is met vele anderen, ook degenen die anders zijn dan jij, die je recht op helpt en helpt je levensweg op een positieve manier verder te gaan. Dit in tegenstelling tot het hokjes-denken. En we zitten zelf rapper in dat hokjes-denken dan we beseffen, denk ik er dan zelf bij. En de vanzelfsprekendheid waarmee mensen die het duidelijk zelf al flink moeilijk gehad hebben in hun leven, ervan overtuigd zijn dat iedereen elkaar kan/moet helpen.

Omdat het meer is dan een radio uitzending stel ik voor er volgende keer een televisie uitzending van te maken. Oei, wat zeg ik nu? ik ben immers zelf niet zo'n televisiefan. Wanneer wordt er best geluisterd denk je? Als je alleen maar kan horen of ook kan zien??? Een raadseltje voor de kerstdagen!

Nogmaals proficiat!'

Sabine Burgelman (bestuurder De Zuidpoort)

'De problemen waarmee arme of minder geleerde mensen vaak mee te stellen hebben werden tijdens de uitzending van Radio Stressweg duidelijk naar voor gebracht. Het was een zeer geslaagde voorstelling en vooral de 4 aandachtspunten: " luister, doe samen, zoek, toets " zullen ook in de toekomst mijn aandachtspunten zijn. Een pluim voor U en Uw collega's om deze problematiek op zo'n leuke manier te brengen.

Bedankt en succes in jullie verdere loopbaan!'

Monic Aerens (vrijwilliger De Vlashaard, cursist Leerpunt)

'Radio stressweg was een leuke voorstelling, zeker niet vervelend, boeiend zelfs mede dank zij die 2 jonge kerels die het probleem snapt en goed met de mensen kunnen omgaan. Het radioprogramma was een zeer goede insteek.

Maar de stress werd te positief voorgesteld : de enorme problemen die onze mensen ondervonden volgens hun verhalen werden voorgesteld in een super light versie. Hoe zet je de hulpverleners op die manier aan tot verandering? Ze kregen het kant-en-klaar excuus van geen tijd.'

Monique Arickx (vrijwilliger De Zuidpoort)

'Ik was heel blij met de voorstelling van Stress-weg.

Wat ik een groot pluspunt vond, was de diversiteit aan mensen die op het podium te zien waren. Jong en oud, met of zonder handicap, mensen waaraan je 'het ziet' en mensen waarvan je op het eerste zicht niet zou verwachten dat ze zich in armoede bevinden.

Het doet me ook deugd om te zien dat deze mensen zich (door de groep?) zo sterk en gesteund voelden, dat ze ook echt zichtbaar dierven zijn, ons als publiek in de ogen dierven kijken. Hartverwarmend.

Ik was op voorhand een beetje beducht op het gevaar dat het een wij-zij verhaal zou worden, maar dat is gelukkig niet gebeurd.

Ik miste een beetje de aanwezigheid van mensen met wie ik me kon identificeren , die zowel in de hulpverleners- als de hulpvragersrol zitten. Maar ik neem aan dat dat niet zo eenvoudig is om die mensen te vinden

Op zich heb ik eigenlijk niets nieuws geleerd. Alles wat jullie zeiden, heeft normaalgezien elke hulpverlener wel geleerd in zijn/haar opleiding. Maar het kan nooit kwaad om iets te herhalen.

En ik denk dat deze voorstelling niet zozeer iets voor ons (publiek) moest betekenen, dan wel voor de mensen op het podium.

Hopelijk is dit een succeservaring geweest waar ze veel moed uit kunnen putten en blijven ze mekaar verder versterken.

Heel erg bedankt!

Marleen Schoenmaekers (sociaal werker OCMW Gent)

'Ik vond het een mooie voorstelling waarmee we als zuidpoort sterk naar buiten zijn gekomen. Verschillende stukken vond ik bijzonder sterk: het reclamefilmje met Emile, het stuk dat we moesten rechtstaan en we vragen kregen voorgeschoteld, de stille scènes, het verhaal van Cil die dat indrukwekkend deed, Marijke haar inleiding, het lied van Rony eenmaal het opgang was gekomen.

Ik miste wel wat een geheel tussen deze verschillende onderdelen.

De inhoud die we wilden meegeven kwam bij mij niet altijd binnen. Dan is het misschien beter met visueel materiaal te werken om nog beter te kunnen volgen.

Misschien mocht er ook nog iets meer directe interactie gezocht worden met het publiek. We mogen in ieder geval wel bijzonder trots zijn! Dit is sowieso voor herhaling vatbaar!'

Jan Verdee (voorzitter De Zuidpoort)

'Ik was erg aangedaan door de voorstelling.

Knap dat de "acteurs" zo voor het publiek konden staan en hun verhaal vertelden.

We staan zo weinig stil bij de nood aan eigenwaarde van elke mens, ook die in armoede.....

Respect!'

Katia Sette (diensthoofd Lokale Dienstencentra OCMW Gent)

'Ik was zeer enthousiast over Radio Stressweg! Het was een prachtige vertoning door prachtige zelfbewuste mensen, met een zeer verhelderende inhoud. Dat in een hulpvragende positie zitten heel veel stress meebrengt is inderdaad iets waar de meeste mensen geen benul van hebben. Het is goed daar op te wijzen en het concreet te maken.

Ik was vooral ook onder de indruk van de acteurs zelf! Stuk voor stuk stonden ze daar als stevige, gezonde en zelfbewuste mensen, pratend over hun fragiliteit, maar sterkte uitstralend. Dat was zo mooi! Zij verdienen onze waardering volop!

Het bevestigt mijn indruk dat de Zuidpoort heel goed bezig is.

Proficiat en doe zo voort!'

Kati Couck

'Ik vond het bovenal een mooie en beklijvende voorstelling. Er sprak veel betrokkenheid en enthousiasme uit van de mensen op het podium. De inhoud was interessant en werd in volle kwetsbaarheid en eerlijkheid gebracht. Enerzijds was dit een meerwaarde voor mezelf als hulpverlener. Fijn was hierbij dat het geen wij-zij-verhaal was waarin de hulpverleners met de vinger werden gewezen. Net daarom was het mogelijk om echt te luisteren naar de aanklacht en zich te laten raken. Anderzijds vermoed ik dat het voor de mensen op het podium ook verrijkend en helend was om deze voorstelling te maken en te brengen.

Zeer sterk vond ik de manier waarop de mensen zich toonden aan het publiek. Zo was bv. het einde, het lied van de machteloosheid, waarbij iedere deelnemer even voluit in de schijnwerpers kwam staan, een zeer krachtig moment.

Dat met de confituur begreep ik niet goed, was het enkel een grap of zat er ook een betekenis achter?

Goed ook dat we een brochure meekregen waarin de inhoud uitgebreider wordt beschreven. Dat is een noodzakelijke aanvulling op de aspecten die eruit gelicht werden in de voorstelling.

Bedankt.'

Elise De Haver (orthopedagoge Dagcentrum Sint-Niklaas)

'Ik was een geboeide luisteraar van Radio Stressweg !

De avond laat me na die weken die voorbij zijn, niet los...

Zo sterk was dit gebeuren...

Het staan van al die mensen op het podium, hun betrokkenheid en vooral 'hun stem', dit alles was beklijvend tegelijk confronterend.....

Het is echt op zijn plaats te verwoorden dat hulpverlening ook stress met zich meebrengt

en het is zo belangrijk de peilers mee te hebben die die stress kunnen verminderen.... = ik ben jullie dankbaar voor zoveel duidelijkheid

Het was fijn die avond kennis te kunnen maken met De Zuidpoort.'

Lut Galle (vrijwilliger Welzijnsschakels)

'Super voorstelling!!!! Nogmaals bedankt!!!!'

Esma (studente verpleegkunde Vesalius)

'Ik vond het oké.'

Karla Persyn (bestuurder BMLIK)

'Ik vond het fantastisch. Het heeft me echt geraakt. Blijf dit verder aankaarten en laat ons hopen dat in de toekomst iedereen een menswaardig bestaan kan hebben. Ik blijf fan van Radio Stressweg!'

Sabine Volkaert (onthaalcoach wijkgezondheidscentrum De Punt)

'Zowel klare taal als hartverwarmend en constructief. Chapeau en merci!'

Patricia Jans (consulent PWA Gent)

'Het was leuk en te kort. Ik ben steeds versteld van het kunnen van de Zuidpoorters. De vorige editie vond ik beter. Ik dacht dat alle acteurs aan het woord gingen komen.'

Hans De Logi (vrijwilliger De Zuidpoort)

'Prachtig!'

Bernard Goovaerts (bezoeker lokaal dienstencentrum De Regenboog)

'De voorstelling vond ik prima. Vooral de tussenkomst van Sil heeft me geraakt. Ook ben ik zeer getroffen door de creativiteit van de twee jonge presentatoren die zo fijn met al de Zuidpoorters omgingen en ze voortreffelijk naar boven tilden. De encenering van de radiostudio was echt origineel.'

Lia Lagae (vrijwilliger De Zuidpoort)

Dit delen:

- [Klik om te delen met Twitter \(Wordt in een nieuw venster geopend\)](#)
- [Klik om te delen op Facebook \(Wordt in een nieuw venster geopend\)](#)